

Jakobova sestra Magdalenica je stala nepremaknjena v plamenih, dokler ji ogenj ni prežgal vezi. Brž pa ko čuti proste roke, se skloni, pobere žrjavice in si jo dene na glavo, kakor bi se hotela s cvetičnim vencem venčati za nebeško ženitnino.

Ali vidite, koliko nepremagljivo moč daje tudi mladim srcem živa vera!

Mlad človek in mlado drevo.

Basen.

Mlad človek je počival v senci mladega drevesa. Živa kri je poigravala človeku po žilah, žive misli po glavi. Nad njim je stalo mladikavo drevo, polno novega cvetja v prvih popkih.

»Ti moj Bog,« je radostno zaklical mladenič, zagledavši se v drevo, »mladost je res nebeški dar!« A glej, v vršičku je nekaj zašumelo, in prvi rumenkasti list je polagoma padal na tla. »Oh, že uvel list — pa iz tako mladega zelenja?« se je čudil mladenič. »Kaj pa to, mlado drevo?«

»Moj prvi spomin na starost in na smrt!« je drevo človeka poučilo.

Jan Fr. Hruška - Jožef Gruden.

Didel, didel dajčka!

Didel, didel dajčka!
Mi imamo zajčka:
Noge ima štiri,
niso nič pri miru;
z glavico jih liže,
in z ušesi striže;
pa oko le eno —
drugo je skaženo,
Didel, didel dajčka!
Mi imame zajčka;
toda njemu taka

ni kot drugim dlaka —
Kakor drugim klaje,
njemu se ne daje;
zajček nenavaden,
prav nikdar ni gladen.
Komur v misel kane,
lahko ga ugame.
K stricu z mano pridi:
S prsti on na zidi
kaže tega zajčka,
didel, didel dajčka.

Uskok.